

Silvia Radu

Chipul Doamnei

Intervenție în cadrul simpozionului „Tradiție spirituală românească și deschidere spre universal”, Mănăstirea Putna, 18–20 august 2007

Încerc să citesc chipul doamnei Zoe văzut într-o fotografie peste care așez ceea ce mi-a rămas în suflet de acum 12-13 ani, când am cunoscut-o la Roma. Frumos chip, majestuoasă apariție, severă până la a o suprapune figurilor bizantine, nimic edulcorat, nici un fel de concesie acordată măruntelor obișnuințe feminine.

Ceea ce m-a cucerit, momentul în care am fost cucerită de dânsa, a fost atunci când am văzut strălucirea credinței pe chipul ei în timpul Sfintei Liturghii, într-o duminică, la o slujbă ortodoxă la Roma. Atunci era cuprinsă ca de o flacără, o pasiune profundă îi copleșea ființa, vibra la fiecare cuvânt al Liturghiei, sorbea, cu toată ființa, negrăita bogăție a slujbei ortodoxe.

Doamna Zoe, o creștină ortodoxă care și-a mărturisit apartenența la credința ortodoxă intrând în rândul maicilor, devenind maica Benedicta.

Glasul ei vibrant nu te putea lăsa neutru, te învăluia și, cu autoritate, încerca să te convingă, cu forța, de ceea ce îți comunica. Avea o neliniște născută din dorința ascuțită de a te câștiga, de a mai câștiga un suflet, pentru ceea ce ea considera că e important.

Noblețea figurii doamnei Zoe e depășită doar de forța sa morală de a se împotrivi răului fizic ce o măcina. Fragilă și puternică.

A o auzi pe doamna Zoe cântând în biserică era, cred eu, o mare bucurie. Splendoarea cântecelor noastre de strană găsea în ea instrumentul perfect al spunerii. Avem în Ortodoxia noastră o comoară care ne aparține fiecăruia dintre noi, cei ce prețuim valoarea.

Doamna Zoe avea puterea de a prețui această comoară pe măsura mării ei credințe, ceea ce-i conferea o bogăție regească, cu care s-a împodobit cu grație. Forță, grație, pasiune, răbdare sunt caracteristicile acestei intelectuale ce și-a găsit încununarea în devenirea ei duhovnicească. Cât de rară este această devenire în vremurile noastre! Cu atât mai de urmat ni se pare drumul pe care și l-a deschis în cale maica Benedicta.

Ni se oferă Împărăția! Și noi stăm pe gânduri. Noi! Dar maica Benedicta a ales-o.